

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

1. prosince 2011(*)

„Společná obchodní politika – Boj proti vstupu padělků a nedovolených napodobenin na území Unie – Nařízení (ES) č. 3295/94 a č. 1383/2003 – Uskladnění v celním skladu a vnější tranzit zboží pocházejícího ze třetích států, které představuje napodobeniny nebo kopie výrobků chráněných v Unii právy duševního vlastnictví – Přijímání opatření celních orgánů členských států – Podmínky“

Ve spojených věcech C-446/09 a C-495/09,

jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článků 234 ES a 267 SFEU, podané rozhodnutím rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgie) (C-446/09) ze dne 4. listopadu 2009, došlým Soudnímu dvoru dne 17. listopadu 2009, a rozhodnutím Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Spojené království) (C-495/09) ze dne 26. listopadu 2009, došlým Soudnímu dvoru dne 2. prosince 2009, v řízeních

Koninklijke Philips Electronics NV (C-446/09)

proti

Lucheng Meijing Industrial Company Ltd,

Far East Sourcing Ltd,

Röhlig Hong Kong Ltd,

Röhlig Belgium NV,

a

Nokia Corporation (C-495/09)

proti

Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs,

za přítomnosti:

International Trademark Association,

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano, předseda senátu, A. Borg Barthet, M. Ilešič (zpravodaj), E. Levits a M. Berger, soudci,

generální advokát: P. Cruz Villalón,

vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 18. listopadu 2010,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Koninklijke Philips Electronics NV C. De Meyerem a C. Gommersem, advocaten,
- za Far East Sourcing Ltd A. Kegelsem, advocaat,
- za Nokia Corporation J. Turnerem, QC, pověřeným A. Rajendra, solicitor,
- za International Trademark Association N. Saundersem, barrister, pověřeným M. Harrisem a A. Carboni, solicitors,
- za belgickou vládu (C-446/09) M. Jacobs a J.-C. Halleuxem, jako zmocněnci,
- za vládu Spojeného království L. Seeboruthem, jako zmocněncem, ve spolupráci s T. de la Marem, barrister,
- za českou vládu M. Smolkem a K. Havlíčkovou, jako zmocněnci,
- za francouzskou vládu (C-495/09) B. Beaupère-Manokha, jako zmocněnkyní,
- za italskou vládu G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s G. Albenziem (C-446/09) a W. Ferrante (C-495/09), avvocati dello Stato,
- za polskou vládu (C-495/09) M. Szpunarem, jakož i M. Laszuk a E. Gromnickou, jako zmocněnci,
- za portugalskou vládu (C-495/09) L. Fernandesem a I. Vieira Lopes, jako zmocněnci,
- za finskou vládu (C-495/09) J. Heliskoskim, jako zmocněncem,
- za Evropskou komisi W. Roelsem a B.-R. Killmannem (C-446/09), jakož i B.-R. Killmannem a R. Lyalem (C-495/09), jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 3. února 2011,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce se týkají výkladu nařízení Rady (ES) č. 3295/94 ze dne 22. prosince 1994, kterým se stanoví opatření týkající se vstupu zboží porušujícího určitá práva duševního vlastnictví na území Společenství a jeho vývozu a zpětného vývozu z tohoto území (Úř. věst. L 341, s. 8; Zvl. vyd. 02/05, s. 318), ve

znění nařízení Rady (ES) č. 241/1999 ze dne 25. ledna 1999 (Úř. věst. L 27, s. 1; Zvl. vyd. 02/09, s. 148), jakož i nařízení Rady (ES) č. 1383/2003 ze dne 22. července 2003 o přijímání opatření celních orgánů proti zboží podezřelému z porušení určitých práv duševního vlastnictví a o opatřeních, která mají být přijata proti zboží, o kterém bylo zjištěno, že tato práva porušilo (Úř. věst. L 196, s. 7; Zvl. vyd. 02/13, s. 469).

- 2 Tyto žádosti byly podány v rámci sporu mezi Koninklijke Philips Electronics NV (dále jen „Philips“) a společnostmi Lucheng Meijing Industrial Company Ltd, usazenou ve Wenzhou (Čína) (dále jen „Lucheng“), Far East Sourcing Ltd, usazenou v Hong Kongu (Čína) (dále jen „Far East Sourcing“), jakož i Röhlig Hong Kong Ltd a Röhlig Belgium NV (společně dále jen „Röhlig“), ohledně vstupu zboží údajně porušujícího vzory a autorská práva, jejichž držitelkou je společnost Philips, na celní území Evropské unie (C-446/09) a sporu mezi společnostmi Nokia Corporation (dále jen „Nokia“) a Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs (celní orgán Spojeného království, dále jen „Commissioners“) ohledně vstupu zboží údajně porušujícího ochrannou známku, jejíž majitelkou je společnost Nokia (C-495/09).

Právní rámec

Celní kodex

- 3 Základní pravidla Unie v celní oblasti stanovená v nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307), byla zrušena a nahrazena nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 450/2008 ze dne 23. dubna 2008, kterým se stanoví celní kodex Společenství (Modernizovaný celní kodex) (Úř. věst. L 145, s. 1).
- 4 Nařízení č. 450/2008 vstoupilo v platnost dne 24. června 2008, pokud jde o ustanovení přiznávající pravomoc přijmout prováděcí předpisy, přičemž vstup ostatních ustanovení téhož nařízení v platnost byl stanoven nejdříve na 24. června 2009 a nejpozději na 24. června 2013. Vzhledem k době skutkových okolností rozhodných ve sporech v původních řízeních se tedy tyto spory řídí i nadále pravidly uvedenými v nařízení č. 2913/92 ve znění, pokud jde o věc C-446/09, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2700/2000 ze dne 16. listopadu 2000 (Úř. věst. L 311, s. 17; Zvl. vyd. 02/10, s. 239), a pokud jde o věc C-495/09, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 648/2005 ze dne 13. dubna 2005 (Úř. věst. L 117, s. 13) (dále jen „celní kodex“).
- 5 Článek 4 celního kodexu stanoví:
„Pro účely tohoto kodexu se
[...]
15) „celně schváleným určením zboží“ rozumí
  - a) propuštění zboží do celního režimu;
  - b) umístění zboží do svobodného pásma nebo svobodného skladu;
  - c) zpětný vývoz zboží z celního území Společenství;

- d) zničení zboží;
  - e) přenechání zboží ve prospěch státu;
- 16) „celním režimem“ rozumí
- a) propuštění do volného oběhu;
  - b) tranzit;
  - c) uskladňování v celním skladu;
  - d) aktivní zušlechťovací styk;
  - e) přepracování pod celním dohledem;
  - f) dočasné použití;
  - g) pasivní zušlechťovací styk;
  - h) vývoz;

[...]

- 20) „propuštěním zboží“ rozumí úkon, kterým celní orgány umožňují nakládat se zbožím za podmínek celního režimu, do něž je propuštěno;

[...]“

- 6 Článek 37 téhož kodexu uvádí:

„1. Zboží podléhá celnímu dohledu od vstupu na celní území Společenství. [...]

2. Zboží podléhá celnímu dohledu tak dlouho, jak je nutné pro zjištění jeho celního statusu, a nejedná-li se o zboží Společenství, [...] do okamžiku změny jeho celního statusu, jeho umístění do svobodného pásma nebo svobodného skladu, jeho zpětného vývozu nebo jeho zničení [...]“

- 7 Články 48 až 50 celního kodexu zní následovně:

„*Článek 48*

Zboží, které není zbožím Společenství, předloženému k celnímu řízení musí být přiděleno celně schválené určení přípustné pro takové zboží.

Článek 49

1. U zboží, na které bylo podáno souhrnné celní prohlášení, musí být formality k přidělení celně schváleného určení splněny v těchto lhůtách:

- a) 45 dnů ode dne, kdy bylo podáno souhrnné celní prohlášení, v případě zboží přepravovaného po moři;

- b) 20 dnů ode dne, kdy bylo podáno souhrnné prohlášení, v případě zboží přepravovaného jinak než po moři;

[...]

Článek 50

Od předložení k celnímu řízení do doby, než mu bude přiděleno celně schválené určení, má předložené zboží postavení dočasně uskladněného zboží. [...]"

- 8 Článek 56 první věta celního kodexu stanoví:

„Pokud to okolnosti vyžadují, mohou celní orgány nechat zboží předložené k celnímu řízení zničit.“

- 9 Článek 58 uvedeného kodexu stanoví:

„1. Není-li stanoveno jinak, může být zboží kdykoliv [...] za stanovených podmínek přiděleno jakékoliv celně schválené určení.

2. Odstavec 1 nevylučuje možnost uplatnění zákazů nebo omezení odůvodněných veřejnou mravností, veřejným pořádkem, veřejnou bezpečností, ochranou zdraví a života lidí, zvířat a rostlin, ochranou národních kulturních statků, jež mají uměleckou, historickou nebo archeologickou hodnotu, nebo ochranou průmyslového a obchodního vlastnictví.“

- 10 Článek 59 odst. 1 téhož kodexu upřesňuje, že „[v]eškeré zboží určené k propuštění do celního režimu musí být uvedeno v celním prohlášení pro tento celní režim“.

- 11 Podle článku 75 celního kodexu platí:

„Přijmou se všechna nezbytná opatření, včetně zabavení a prodeje, ve vztahu ke zboží, které

- a) nemohlo být propuštěno, protože

[...]

- doklady, které musí být předloženy před propuštěním zboží do daného celního režimu, nebyly předloženy nebo

[...]

- se na něj vztahují zákazy nebo omezení;

[...]"

- 12 Článek 84 odst. 1 písm. a) téhož kodexu stanoví:

„V člancích 85 až 90 se

- a) „režimem s podmíněným osvobozením od cla“ u zboží, které není zbožím Společenství, rozumějí režimy:
- vnějšího tranzitu,
  - uskladňování v celním skladu,
  - aktivního zušlechťovacího styku [...],
  - přepracování pod celním dohledem,
  - dočasného použití.“

13 Článek 91 odst. 1 uvedeného kodexu stanoví:

„Režim vnějšího tranzitu umožňuje přepravu mezi dvěma místy v rámci celního území Společenství

- a) zboží, které není zbožím Společenství, aniž by toto zboží podléhalo dovozním clům a dalším poplatkům nebo obchodněpolitickým opatřením;

[...]“

14 Článek 92 téhož kodexu uvádí:

„1. Režim vnějšího tranzitu je ukončen a závazky držitele režimu jsou splněny, když je zboží propuštěné do tohoto režimu s požadovanými doklady předloženo celnímu úřadu určenému v souladu s podmínkami stanovenými pro tento režim.

2. Celní orgány vyřídí tranzitní režim, pokud je na základě porovnání údajů, které má k dispozici celní úřad odesláním, s údaji, které má k dispozici celní úřad určenému, patrné, že tento režim byl řádně ukončen.“

15 Článek 98 odst. 1 celního kodexu stanoví:

„Režim uskladňování v celním skladu umožňuje skladovat v celním skladu

- a) zboží, které není zbožím Společenství, aniž toto zboží podléhá dovoznímu clu nebo obchodně-politickým opatřením;

[...]“

Nařízení č. 3295/94 a 1383/2003

16 Nařízení č. 3295/94 bylo s účinností od 1. července 2004 zrušeno nařízením č.1383/2003. S ohledem na dobu skutkových okolností se spor v původním řízení ve věci C-446/09 i nadále řídí nařízením č. 3295/94, ve znění nařízení č. 241/1999. Naproti tomu spor v původním řízení ve věci C-495/09 se řídí nařízením č. 1383/2003.

17 Druhý bod odůvodnění nařízení č. 3295/94 uvádí:

„vzhledem k tomu, že obchod s padělkami a nedovolenými napodobeninami způsobuje výrobcům a obchodníkům respektujícím právní předpisy i držitelům autorských práv a práv příbuzných značnou škodu a klame spotřebitele; že by mělo být v co největší míře zabráněno v uvádění tohoto zboží na trh a měla by být přijata opatření s cílem vypořádat se účinně s touto protiprávní činností, aniž by tím byla ohrožena svoboda právně dovoleného obchodu; [...]“

18 Druhý a třetí bod odůvodnění nařízení č. 1383/2003 znějí takto:

„(2) Uvádění [...] zboží porušujícího práva duševního vlastnictví na trh způsobuje značnou škodu [...] držitelům práv a klame spotřebitele a v některých případech ohrožuje jejich zdraví a bezpečnost. Takovému zboží by měl být pokud možno zamezen přístup na trh a měla by být přijata opatření, [...] aniž by tím byla ohrožena svoboda právně dovoleného obchodu. [...]

(3) V případech, kdy padělky, nedovolené napodobeniny a obecněji zboží porušující právo duševního vlastnictví pochází nebo je dováženo ze třetích zemí, je třeba zakázat jeho uvedení na celní území Společenství včetně jeho překládky, propuštění do volného oběhu ve Společenství, umístění do režimu s podmíněným osvobozením od cla a umístění do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu a je třeba zahájit příslušné řízení, které by umožnilo celním orgánům tento zákaz co možná nejúčinněji prosazovat.“

19 Článek 1 nařízení č. 1383/2003 uvádí:

„1. Toto nařízení stanoví podmínky, za kterých celní orgány přijímají opatření, existuje-li podezření, že zboží porušuje práva duševního vlastnictví v těchto situacích:

a) je navrženo k propuštění do volného oběhu, režimu vývozu nebo zpětného vývozu [...]

b) je odhaleno při provádění kontrol zboží vstupujícího na celní území Společenství nebo opouštějícího toto území v souladu s články 37 a 183 [celního kodexu], umístěného v režimu s podmíněným osvobozením od cla ve smyslu čl. 84 odst. 1 písm. a) uvedeného [kodexu], zpětně vyváženého, které podléhá oznamovací povinnosti [...] nebo umístěného do svobodného pásma nebo celního skladu [...]

2. Toto nařízení rovněž stanoví opatření, která přijmou příslušné orgány, zjistí-li se, že zboží uvedené v odstavci 1 porušuje práva duševního vlastnictví.“

20 Článek 1 odst. 1 nařízení č. 3295/94, ve znění vyplývajícím z nařízení č. 241/1999 (dále jen „nařízení č. 3295/94“), které je použitelné na spor v původním řízení ve věci C-446/09, byl formulován obdobně jako čl. 1 odst. 1 nařízení č. 1383/2003.

21 Podle čl. 2 odst. 1 nařízení č. 1383/2003 se „zbožím porušujícím právo duševního vlastnictví“ rozumí:

„a) ‚padělky‘, totiž:

i) zboží [...] označené neoprávněně ochrannou známkou, která je totožná s ochrannou známkou platně zapsanou pro stejný druh zboží, nebo která

nemůže být od této ochranné známky ve svých podstatných znacích odlišena, a tím porušuje práva držitele příslušné ochranné známky podle práva Společenství, jak stanoví nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství [(Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146)], nebo podle právních předpisů členského státu, ve kterém je podána žádost o přijetí opatření celních orgánů;

[...]

- b) ‚nedovolené napodobeniny‘, totiž zboží, které představuje nebo obsahuje kopie pořízené bez souhlasu držitele autorského práva nebo práva s ním souvisejícího nebo práva k (průmyslovému) vzoru, [...] pokud výroba těchto kopií porušuje příslušné právo podle nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství [(Úř. věst. 2002, L 3, s. 1; Zvl. vyd. 13/27, s. 142)] nebo podle právních předpisů členského státu, ve kterém je podána žádost o přijetí opatření celních orgánů;
  - c) zboží, které v členském státě, v němž je podána žádost o přijetí opatření celních orgánů, porušuje:
    - i) patent podle právních předpisů dotyčného členského státu;
    - ii) dodatkové ochranné osvědčení [...]
    - iii) národní odrůdové právo [...]
    - iv) označení původu nebo zeměpisná označení [...]
    - v) zeměpisná označení [...]
- 22 Článek 1 odst. 2 nařízení č. 3295/94 byl formulován obdobně jako čl. 2 odst. 1 nařízení č. 1383/2003.
- 23 Článek 5 odst. 1 nařízení č. 1383/2003 stanoví:
- „V každém členském státě může držitel práva podat u příslušného celního útvaru písemnou žádost o přijetí opatření celních orgánů, ocitne-li se zboží v některé ze situací uvedených v čl. 1 odst. 1 (žádost o přijetí opatření).“
- 24 Podle čl. 4 odst. 1 téhož nařízení:
- „Pokud během přijímání opatření v některé ze situací uvedených v čl. 1 odst. 1 a předtím, než držitel práva podal žádost nebo než byla žádost přijata, celní orgány získají dostatečné důvody pro podezření, že zboží porušuje právo duševního vlastnictví, mohou pozastavit propuštění zboží nebo je zadržet [...], aby umožnily držiteli práva podat žádost o přijetí opatření v souladu s článkem 5.“
- 25 Článek 3 odst. 1 a článek 4 nařízení č. 3295/94 měly obdobný obsah jako čl. 5 odst. 1 a čl. 4 odst. 1 nařízení č. 1383/2003.

- 26 Články 9 a 10 nařízení č. 1383/2003, které patří do jeho kapitoly III, nadepsané „Podmínky přijetí opatření celními orgány a orgánem příslušným vydat rozhodnutí“, stanoví:

„Článek 9

„1. Pokud má celní úřad, kterému bylo – v případě nutnosti po poradě s žadatelem – zasláno rozhodnutí o schválení žádosti držitele práva [...], za prokázané, že zboží nacházející se v jedné ze situací uvedených v čl. 1 odst. 1 je podezřelé z porušování práva duševního vlastnictví zahrnutého do uvedeného rozhodnutí, pozastaví propuštění zboží nebo je zadrží.

[...]

3. S cílem zjistit, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví [...], celní úřad nebo útvar, který žádost projedná, oznámí držiteli práva – na jeho žádost a pokud jsou známy – jména a adresy příjemce, odesílatele, deklaranta nebo držitele zboží [...]

[...]

Článek 10

Při rozhodování o tom, zda bylo podle vnitrostátního práva porušeno právo duševního vlastnictví, se použijí právní předpisy platné v členském státě, na jehož území je umístěno zboží nacházející se v některé ze situací uvedených v čl. 1 odst. 1.

[...]“

- 27 Článek 6 nařízení č. 3295/94 obdobně uváděl:

„1. Pokud dojde celní úřad, kterému je [...] postoupeno rozhodnutí, jímž se žádosti držitele práva vyhovuje, po případné konzultaci s žadatelem k závěru, že zboží, které se nachází v situaci uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. a), odpovídá popisu zboží uvedeného v čl. 1 odst. 2 písm. a), pozastaví propuštění tohoto zboží nebo je zadrží.

[...] celní úřad nebo útvar, který žádost projednal, [oznámí] držiteli práva na jeho žádost jméno a adresu deklaranta a, pokud jsou známy, i jméno a adresu příjemce, aby bylo držiteli práva umožněno požádat příslušné orgány o vydání rozhodnutí ve věci. [...]

[...]

2. Platné právní předpisy členského státu, na jehož území se nachází zboží v situaci uvedené v čl. 1 odst. 1 písm. a), se použijí pro:

- a) postoupení věci orgánu příslušnému k vydání rozhodnutí ve věci a neprodlené informování celního útvaru nebo celního úřadu uvedeného v odstavci 1 o tomto postoupení [...]
- b) vydání rozhodnutí tímto orgánem. Pokud příslušné předpisy Společenství neexistují, použijí se k vydání tohoto rozhodnutí stejná kritéria, která se užívají při posouzení, zda zboží vyrobené v příslušném členském státě porušuje práva držitele. [...]“

28 Článek 16 nařízení č. 1383/2003 stanoví:

„Zboží, o kterém bylo na konci postupu uvedeného v článku 9 zjištěno, že porušuje právo duševního vlastnictví, nemůže být:

- uvedeno na celní území Společenství,
- propuštěno do volného oběhu,
- odstraněno z celního území Společenství,
- vyvezeno,
- zpětně vyvezeno,
- propuštěno do režimu s podmíněným osvobozením od cla,
- umístěno do svobodného celního pásma nebo svobodného celního skladu.“

29 Článek 2 nařízení č. 3295/94 obdobně uváděl:

„Je zakázáno propouštění do Společenství, volného oběhu, vývoz[u], zpětného vývozu, kteréhokoli režimu s podmíněným osvobozením od cla, umístění do svobodného pásma nebo do svobodného skladu zboží, o kterém bylo postupem stanoveným v článku 6 zjištěno, že jde o zboží uvedené v čl. 1 odst. 2 písm. a).“

30 Článek 18 nařízení č. 1383/2003 stanoví, že „[k]aždý členský stát stanoví sankce, které se použijí v případech porušení tohoto nařízení. Tyto sankce musejí být účinné, přiměřené a odrazující. Článek 11 nařízení 3295/94 byl formulován podobně.

Mezinárodní právní úprava

31 Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (dále jen „dohoda TRIPS“), která je přílohou 1 C Dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO) podepsané v Marrákeši dne 15. dubna 1994 a schválené rozhodnutím Rady 94/800/ES ze dne 22. prosince 1994 o uzavření dohod jménem Evropského společenství s ohledem na oblasti, které jsou v jeho pravomoci, v rámci Uruguayského kola mnohostranných jednání (1986–1994) (Úř. věst. L 336, s. 1; Zvl. vyd. 11/21, s. 80), ve svém článku 69 uvádí:

„Členové se dohodli, že budou vzájemně spolupracovat s cílem odstranit z mezinárodního obchodu zboží, porušující práva k duševnímu vlastnictví. K tomuto účelu ve své státní správě ustaví a oznámí kontaktní místa a budou připraveni k výměně informací o obchodu zbožím, narušujícím práva. Budou zejména podporovat výměnu informací a spolupráci mezi celními úřady v oblasti obchodu zbožím s padělanými známkami a porušenými autorskými právy [a zbožím porušujícím autorská práva].“

Spory v původních řízeních a předběžné otázky

Věc C-446/09

- 32 Dne 7. listopadu 2002 provedly belgické celní orgány v přístavu v Antverpách (Belgie) kontrolu zásilky elektrických holicích strojků pocházejících z Číny, podobných vzorům holicích strojků vyvinutých společností Philips. Vzhledem k tomu, že tyto vzory jsou chráněny na základě zápisu příznávajícího společnosti Philips výhradní právo v několika státech, mezi nimi v Belgickém království, pojalý uvedené orgány podezření, že kontrolované výrobky představují nedovolené napodobeniny. Pozastavily tedy propuštění zboží ve smyslu článku 4 nařízení č. 3295/94.
- 33 Dne 12. listopadu 2002 společnost Philips v souladu s článkem 3 téhož nařízení podala žádost o přijetí opatření.
- 34 V návaznosti na podání této žádosti, které bylo vyhověno dne 13. listopadu 2002, předaly belgické celní orgány společnosti Philips určité informace, jako například fotografie uvedených holicích strojků a totožnost podniků zapojených do jejich výroby a prodeje, a sice společnosti Lucheng, výrobce, společnosti Far East Sourcing, přepravce, a společnosti Röhlig, odesílatele.
- 35 Dne 9. prosince 2002 uvedené orgány zboží zadržely ve smyslu čl. 6 odst. 1 nařízení č. 3295/94.
- 36 Dne 11. prosince 2002 zahájila společnost Philips u rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (soud prvního stupně v Antverpách) proti společnostem Lucheng, Far East Sourcing a Röhlig řízení směřující mimo jiné k určení, že tyto podniky porušují výlučné právo společnosti Philips vyplývající ze vzorů holicích strojků, jakož i některá autorská práva této společnosti. Vedle toho společnost Philips požaduje, aby bylo uvedeným společnostem uloženo zaplatit jí náhradu škody a zadržené zboží bylo zničeno.
- 37 U rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen bylo zjištěno, že uvedené zboží bylo původně předmětem vstupního souhrnného celního prohlášení, kterým mu bylo přiznáno postavení dočasně uskladněného zboží, a dne 29. ledna 2003 předmětem celního prohlášení ze strany společnosti Röhlig, kterým tato společnost vzhledem k nejistotě ohledně určení tohoto zboží požádala, aby mu byl přiznán režim uskladňování v celním skladu.
- 38 Společnost Philips před uvedeným soudem tvrdí, že za účelem zjištění existence porušení uplatňovaných práv duševního vlastnictví je třeba vycházet z fikce, že se takové zboží, jako je to dotčené, uskladněné v celním skladu na území Belgického království a zadržované tam belgickými celními orgány, považuje za vyrobené v tomto členském státě. Na podporu této argumentace se společnost Philips dovolává čl. 6 odst. 2 písm. b) nařízení č. 3295/94.
- 39 Naproti tomu společnost Far East Sourcing, jediná žalovaná, která se zúčastnila jednání u rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, tvrdí, že zboží nemůže být zadrženo a následně kvalifikováno jako zboží porušující právo duševního vlastnictví, jestliže neexistuje žádný důkaz o tom, že bude prodáváno v Unii.
- 40 Za těchto okolností se rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Je čl. 6 odst. 2 písm. b) [nařízení č. 3295/94] ustanovením sjednoceného práva Společenství, které je pro soud členského státu, na který se [...] obrátí držitel práva, závazné a znamená toto ustanovení, že soud nesmí při svém posouzení zohlednit, že se zboží nachází v dočasném uskladnění nebo tranzitu, nýbrž musí vycházet z fikce, že zboží bylo vyrobeno v tomto členském státě, a poté na základě práva tohoto členského státu musí rozhodnout o tom, zda toto zboží porušuje dotyčné právo duševního vlastnictví?“

Věc C-495/09

- 41 V průběhu července 2008 provedli Commissioners na letišti Londýn Heathrow (Spojené království) kontrolu zásilky mobilních telefonů, jakož i jejich příslušenství pocházející z Hong Kongu (Čína) a určenou do Kolumbie. Toto zboží neslo označení totožné s ochrannou známkou Společenství, jejíž majitelkou je společnost Nokia.
- 42 Commissioners pojali podezření, že se jedná o napodobeniny, a dne 30. července 2008 zaslali vzorky společnosti Nokia. Tato společnost po jejich ověření informovala Commissioners, že se skutečně jedná o napodobeniny, a dotázala se, zda bude uvedená zásilka na základě nařízení č. 1383/2003 zadržena.
- 43 Dne 6. srpna 2008 Commissioners společnosti Nokia odpověděli, že vzhledem k tomu, že zásilka je určena do Kolumbie a neexistuje důkaz o tom, že bude přeměrována na trh Unie, nelze učinit závěr, že se jedná o „padělky“ ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) bod i) nařízení č. 1383/2003. Zásilku tedy podle jejich názoru nebylo možné zadržet.
- 44 Dne 20. srpna 2008 podala společnost Nokia žádost ve smyslu čl. 9 odst. 3 nařízení č. 1383/2003 směřující ke sdělení jména a adresy odesílatele a příjemce, jakož i poskytnutí veškerých dokumentů týkajících se dotčeného zboží. Commissioners poskytli informace, které měli k dispozici, avšak Nokia po jejich přezkoumání nebyla schopna zjistit totožnost odesílatele ani příjemce tohoto zboží a dospěla k závěru, že posledně uvedení přijali opatření k utajení své totožnosti.
- 45 Dne 24. září 2008 společnost Nokia zaslala Commissioners dopisem výzvu, v níž jim sdělila, že má v úmyslu podat proti rozhodnutí nezabavit uvedenou zásilku žalobu. Dne 10. října 2008 Commissioners odpověděli, že podle jejich praxe zavedené po vydání rozsudku Soudního dvora ze dne 9. listopadu 2006, *Montex Holdings (C-281/05, Sb. rozh. s. I-10881)*, nesmí být zboží podezřelé z porušení práva duševního vlastnictví v případech, jako je tento, kdy není prokázáno, že dotčené zboží bude pravděpodobně přeměrováno na trh Unie, zadrženo.
- 46 Dne 31. října 2008 podala společnost Nokia proti Commissioners žalobu k High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, která byla zamítnuta rozsudkem uvedeného soudu ze dne 29. července 2009. Nokia podala proti tomuto rozsudku odvolání k předkládajícímu soudu.
- 47 Posledně uvedený soud konstatuje, že uvedené telefony jsou napodobeninami výrobků s ochrannou známkou, jejíž majitelkou je společnost Nokia, a že neexistuje žádná indicie pro podezření, že toto zboží bude prodáváno v Unii. S ohledem na žalobu, kterou podala za podobných okolností společnost Philips k rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen, jakož i na výkladové odlišnosti v judikatuře členských států, rozhodl se

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Může zboží označené ochrannou známkou Společenství, které není zbožím Společenství a které podléhá celní kontrole v některém členském státě a nachází se v tranzitu z třetího státu do jiného třetího státu, představovat ‚padělky‘ ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. 1383/2003, neexistuje-li důkaz nasvědčující tomu, že toto zboží bude uvedeno na trh v Evropské unii buď v souladu s celním režimem, nebo v důsledku protiprávního přesměrování?“

- 48 Usnesením předsedy prvního senátu Soudního dvora ze dne 11. ledna 2011 byly věci C-446/09 a C-495/09 spojeny pro účely přednesení stanoviska a vydání rozsudku.

K předběžným otázkám

- 49 Podstatou otázek předkládajících soudů, které je třeba přezkoumat společně, je, zda zboží pocházející ze třetího státu, které je napodobeninou výrobku chráněného v Unii právem z ochranné známky nebo kopií výrobku chráněného v Unii autorským právem, právem s ním souvisejícím nebo (průmyslovým) vzorem může být kvalifikováno jako „padělky“ nebo „nedovolené napodobeniny“ ve smyslu nařízení č. 1383/2003, a před jeho vstupem v platnost, nařízení č. 3295/94, pouze na základě toho, že vstoupilo na celní území Unie, aniž tam bylo propuštěno do volného oběhu.
- 50 Podle definice pojmů „padělky“ a „nedovolené napodobeniny“ uvedených v čl. 1 odst. 1 nařízení č. 3295/94 a čl. 2 odst. 1 nařízení č. 1383/2003 se tyto pojmy vztahují na porušení ochranné známky, autorského práva nebo práva s ním souvisejícího nebo (průmyslového) vzoru platných podle právní úpravy Unie nebo právních předpisů členského státu, ve kterém je podána žádost o přijetí opatření celních orgánů. Z toho vyplývá, že jsou míněna pouze porušení takových práv k duševnímu vlastnictví, jaká přiznává právo Unie nebo vnitrostátní právo členských států.
- 51 Ve věcech v původním řízení není zpochybňováno, že by holicí strojky zadržené v přístavu v Antverpách mohly být případně kvalifikovány jako „nedovolené napodobeniny“ ve smyslu nařízení č. 3295/94, kdyby byly prodávány v Belgii nebo v některém z dalších členských států, kde má společnost Philips autorská práva a požívá ochrany pro vzory, které uplatňuje, ani to, že by mobilní telefony, které byly předmětem kontroly na letišti Londýn Heathrow, porušovaly ochrannou známkou Společenství, které se dovolává společnost Nokia, a představovaly by tedy „padělky“ ve smyslu nařízení č. 1383/2003, kdyby byly prodávány v Unii. Účastníci původních řízení, jakož i členské státy, které předložily Soudnímu dvoru vyjádření, se naopak neshodují v tom, zda uvedené zboží může porušit uvedená práva duševního vlastnictví pouze na základě okolnosti, že na celním území Unie bylo předmětem celního prohlášení požadujícího jeden z režimů s podmíněným osvobozením od cla uvedených v článku 84 celního kodexu, a sice ve věci C-446/09 režim uskladňování v celním skladu a ve věci C-495/09 režim vnějšího tranzitu.
- 52 S poukazem zejména na riziko podvodného přesměrování zboží navrženého k propuštění do režimu s podmíněným osvobozením od cla ke spotřebitelům v Unii tvrdí společnosti Philips a Nokia, belgická, francouzská, italská, polská, portugalská a finská vláda, jakož i International Trademark Association, že napodobeniny nebo

kopie objevené ve fázi uskladnění nebo tranzitu v členském státě musí být zadrženy a případně odstraněny z obchodního styku, aniž je třeba mít k dispozici skutečnosti nasvědčující nebo prokazující, že toto zboží je nebo bude prodáváno v Unii. Vzhledem k tomu, že takové důkazy je zpravidla obtížné opatřit, nutnost jejich předložení by zbavila nařízení č. 3295/94 a 1383/2003 jejich užitečného účinku.

- 53 Za účelem účinného uplatnění nařízení č. 3295/94 a 1383/2003 navrhuje společnost Philips a belgická vláda připustit existenci fikce, že se zboží navržené k uskladnění v celním skladu nebo tranzitu, které je předmětem žádosti ve smyslu těchto nařízení, považuje za vyrobené ve členském státě, kde byla tato žádost podána, i když je nesporné, že k výrobě došlo ve třetím státě (fikce výroby).
- 54 Far East Sourcing, vláda Spojeného království, česká vláda a Komise připouštějí problémy související s mezinárodním obchodem s napodobeninami a kopiemi, avšak mají za to, že zboží nelze kvalifikovat jako „padělky“ ani „nedovolené napodobeniny“ ve smyslu uvedených nařízení, pokud neexistuje žádná indicie pro podezření, že uvedené výrobky budou prodávány v Unii. Opačný výklad by neoprávněně rozšiřoval územní působnost práv duševního vlastnictví přiznaných právem Unie, jakož i vnitrostátním právem členských států, a vedl by v řadě případů k zabránění legitimním transakcím s výrobky přecházejícími přes území Unie v rámci mezinárodního obchodu.

K dočasnému zadržení zboží podléhajícího režimu s podmíněným osvobozením od cla

- 55 Režim tranzitu a režim uskladňování v celním skladu se vyznačují, jak vyplývá z článků 91, 92 a 98 celního kodexu, přepravou zboží mezi celními úřady, respektive uskladněním zboží ve skladu pod celním dohledem. Tyto operace zcela zjevně nelze jako takové považovat za prodej zboží v Unii (pokud jde o tranzit v rámci Společenství, viz rozsudky ze dne 23. října 2003, Rioglass a Transremar, C-115/02, Recueil s. I-12705, bod 27, jakož i Montex Holdings, uvedený výše, bod 19).
- 56 Soudní dvůr z těchto okolností opakovaně vyvodil, že zboží propuštěné do režimu s podmíněným osvobozením od cla nemůže pouze z důvodu tohoto propuštění porušovat práva duševního vlastnictví platná v Unii [pokud jde o práva k (průmyslovým) vzorům, viz zejména rozsudek ze dne 26. září 2000, Komise v. Francie, C-23/99, Recueil s. I-7653, body 42 a 43, a pokud jde o práva z ochranných známek, rozsudky Rioglass a Transremar, uvedený výše, bod 27; ze dne 18. října 2005, Class International, C-405/03, Sb. rozh. s. I-8735, bod 47, jakož i Montex Holdings, uvedený výše, bod 21].
- 57 K porušení uvedených práv naopak může dojít, pokud je zboží pocházející ze třetího státu v průběhu propuštění do režimu s podmíněným osvobozením od cla na celním území Unie, nebo i před jeho vstupem na toto území, předmětem obchodního úkonu směřujícího vůči spotřebitelům v Unii, jako je prodej, nabídka prodeje nebo reklama (viz rozsudky Class International, uvedený výše, bod 61, jakož i ze dne 12. července 2011, L'Oréal a další, C-324/09, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 67).
- 58 S ohledem na riziko podvodného přesměrování zboží, které je dočasně uskladněno na celním území Unie nebo přes toto území přechází, ke spotřebitelům v Unii, na které již Soudní dvůr upozornil (rozsudek ze dne 6. dubna 2000, Polo v. Lauren, C-383/98, Recueil s. I-2519, bod 34), je třeba uvést, že vedle existence obchodního úkonu, který

již směřuje vůči těmto spotřebitelům, mohou vést k tomu, že celní orgány členských států zadrží zboží představující napodobeniny a kopie navržené do režimu s podmíněným osvobozením od cla, i jiné okolnosti.

- 59 Jak zdůraznily francouzská, italská a polská vláda, propuštění zboží pocházejícího ze třetího státu do režimu s podmíněným osvobozením od cla je často požadováno za okolností, kdy určení zboží buď není známo, nebo je uvedeno nevěrohodným způsobem. Krom toho vzhledem k utajování činnosti osob obchodujících s napodobeninami a kopiemi rovněž nemůže být zadržení zboží identifikovaného jako napodobeniny a kopie ze strany celních orgánů podmíněno prokázáním toho, že toto zboží již bylo předmětem prodeje spotřebitelům v Unii nebo jim určené nabídky prodeje nebo reklamy, neboť jinak by byl užitečný účinek nařízení č. 3295/94 a 1383/2003 oslaben.
- 60 Naopak může celní orgán, který zjistil, že v režimu uskladnění nebo tranzitu se nachází zboží napodobující nebo kopírující výrobek chráněný v Unii právem duševního vlastnictví, právoplatně přijmout opatření, má-li k dispozici indicie, že některý či některé z hospodářských subjektů zapojených do výroby, odeslání nebo distribuce zboží, ačkoliv ještě nezačal toto zboží směřovat ke spotřebitelům v Unii, tak hodlá učinit, anebo skrývá své podnikatelské záměry.
- 61 Pokud jde o indicie, které musí mít k dispozici uvedený orgán, aby pozastavil propuštění zboží nebo je zadržel ve smyslu čl. 6 odst. 1 nařízení č. 3295/94 a čl. 9 odst. 1 nařízení č. 1383/2003, stačí, jak uvedl generální advokát v bodech 96 a 97, jakož i 110 a 111 svého stanoviska, aby existovaly skutečnosti, které mohou vzbudit podezření. Takovou skutečnost může představovat to, že určení zboží není uvedeno, ačkoliv požadovaný režim s podmíněným osvobozením od cla takový údaj vyžaduje, neexistence přesných nebo věrohodných informací o totožnosti nebo adrese výrobce nebo odesílatele zboží, chybějící spolupráce s celními orgány nebo objevení dokumentů nebo korespondence týkajících se dotčeného zboží a nasvědčujících tomu, že může dojít k jeho přesměrování ke spotřebitelům v Unii.
- 62 Jak uvedl generální advokát v bodě 106 svého stanoviska, takové podezření musí každopádně vyplývat z okolností dané věci. Kdyby totiž uvedené podezření a z něj vyplývající opatření mohla být založena pouze na abstraktním závěru, že podvodné přesměrování ke spotřebitelům v Unii nelze teoreticky vyloučit, veškeré zboží nacházející se v režimu vnějšího tranzitu nebo uskladňování v celním skladu by mohlo být zadrženo bez sebemenšího konkrétního náznaku nesrovnalostí. Taková situace by mohla vést k tomu, že přijímání opatření celních orgánů členských států bude svévolné a nepřiměřené.
- 63 V tomto ohledu je třeba vzít v úvahu, že napodobeniny a kopie zboží pocházející z třetího státu a přepravované do jiného třetího státu mohou být v souladu s normami v oblasti duševního vlastnictví platnými v každém z těchto dvou států. S ohledem na hlavní cíl společné obchodní politiky, uvedený v článku 131 ES, jakož i v článku 206 SFEU a spočívající v rozvoji světového obchodu postupným odstraněním omezení mezinárodního obchodu, je podstatné, aby toto zboží mohlo přejít přes území Unie z jednoho třetího státu do druhého, aniž této transakci brání, třeba jen dočasným zadržením, celní orgány členských států. Právě taková překážka by vznikla, kdyby nařízení č. 3295/94 a 1383/2003 byla vykládána v tom smyslu, že zboží v režimu

tranzitu je možné zadržet bez sebemenší indicie nasvědčující tomu, že může být podvodně přeměrováno ke spotřebitelům v Unii.

- 64 Tento závěr je ostatně podepřen druhým bodem odůvodnění uvedených nařízení, který uvádí, že se cíl unijního zákonodárce omezuje na to, zabránit v „uvádění [zboží porušujícího práva duševního vlastnictví] na trh“, a přijmout za tím účelem účinná opatření, „aniž by tím byla ohrožena svoboda právně dovoleného obchodu“.
- 65 Pokud jde konečně o zboží, u něhož neexistuje žádná indicie ve smyslu bodu 61 tohoto rozsudku, ale u něhož existuje podezření o porušení práva duševního vlastnictví ve třetím státě předpokládaného určení, je třeba uvést, že celní orgány členských států, kde je toto zboží v režimu vnějšího tranzitu, mohou na základě článku 69 dohody TRIPS spolupracovat s celními orgány uvedeného třetího státu za účelem případného odstranění zboží z mezinárodního obchodu.
- 66 Ve světle výše uvedených upřesnění musí Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) při posouzení, zda zamítnutí žádosti společnosti Nokia ze strany Commissioners je v souladu s čl. 9 odst. 1 nařízení č. 1383/2003, přezkoumat, zda měl uvedený orgán k dispozici indicie, které mohly vyvolat podezření ve smyslu těchto ustanovení, zavazující ho následně k tomu, aby na základě tohoto nařízení pozastavil propuštění zboží nebo je zadržel za účelem jeho zajištění do vydání rozhodnutí, které přijme orgán příslušný k rozhodnutí ve věci samé. Skutkové okolnosti, kterých se dovolává společnost Nokia a které jsou uvedeny v předkládacím rozhodnutí, týkající se zejména nemožnosti zjistit totožnost odesílatele dotčeného zboží, jsou – pokud se ukážou být správné – v tomto ohledu relevantní.

K rozhodnutí ve věci samé následujícímu po dočasném zadržení zboží propuštěného do celního režimu s podmíněným odkladem cla

- 67 Na rozdíl od Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), který má rozhodnout spor mezi společnostmi Nokia a Commissioners ohledně odmítnutí posledně uvedeného orgánu zadržet zboží, rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen bude muset ve věci zahájené společnostmi Philips určit, v souladu s čl. 6 odst. 2 písm. b) nařízení č. 3295/94, nyní čl. 10 prvním pododstavcem nařízení č. 1383/2003, zda zboží již zadržené celními orgány podle odstavce 1 uvedeného článku 6 skutečně porušuje uplatňovaná práva duševního vlastnictví.
- 68 Na rozdíl od rozhodnutí celních orgánů dočasně zadržet zboží prostřednictvím zadržení podle čl. 6 odst. 1 nařízení č. 3295/94 a čl. 9 odst. 1 nařízení č. 1383/2003 nemůže být rozhodnutí ve věci samé ve smyslu čl. 6 odst. 2 písm. b) nařízení č. 3295/94 a čl. 10 prvního pododstavce nařízení č. 1383/2003 přijato na základě podezření, ale musí vycházet z přezkumu toho, zda existuje důkaz porušení uplatňovaného práva.
- 69 V tomto ohledu je třeba mít za to, že v případě, kdy soudní či jiný orgán příslušný k vydání rozhodnutí ve věci samé konstatuje porušení uplatňovaného práva duševního vlastnictví, jsou jedinými celně schválenými určeními, která pro dotčené zboží přicházejí v úvahu, jeho zničení nebo přenechání. To vyplývá z článku 2 nařízení č. 3295/94 a článku 16 nařízení č. 1383/2003, vykládaných společně s článkem 4 celního kodexu, přičemž články 11 a články 18 uvedených nařízení dále upřesňují, že za porušení těchto nařízení musí být stanoveny účinné a odrazující sankce. Je zjevné, že

dotčené hospodářské subjekty nemohou být vystaveny takovému zbavení majetku a takovým sankcím pouze na základě rizika podvodu nebo na základě takové fikce, jakou navrhuje společnost Philips a belgická vláda.

- 70 Proto, jak tvrdí správně vláda Spojeného království a česká vláda, jakož i Komise, orgán příslušný k vydání rozhodnutí ve věci samé nemůže kvalifikovat jako „padělky“ a „nedovolené napodobeniny“ nebo obecně jako „zboží porušující právo duševního vlastnictví“ zboží, u něhož má celní orgán podezření na porušení práva duševního vlastnictví platného v Unii, ale u něhož není po přezkumu věci samé prokázáno, že je určeno k prodeji v Unii.
- 71 Pokud jde o důkazy, které musí mít k dispozici orgán příslušný k vydání rozhodnutí ve věci samé, aby mohl konstatovat, že napodobeniny nebo kopie, které vstoupily na celní území Unie, aniž tam byly propuštěny do volného oběhu, mohou porušit právo duševního vlastnictví platné v Unii, je třeba uvést, že takový důkaz může představovat zejména prodej zboží zákazníkovi v Unii, nabídka prodeje nebo reklama určená spotřebitelům v Unii nebo také existence dokumentů či korespondence týkajících se dotčeného zboží a prokazujících, že je plánováno jeho přesměrování ke spotřebitelům v Unii.
- 72 Výklad uvedený v předchozím bodě ohledně důkazního břemene před orgánem příslušným k vydání rozhodnutí ve věci samé není vyvrácen vyjádřeními předloženými Soudnímu dvoru některými účastníky původních řízení a některými vládami, podle nichž jakékoliv nezničení, vyplývající z tohoto požadavku týkajícího se důkazního břemene, napodobenin a kopií objevených na celním území Unie narušuje užitečný účinek nařízení č. 3295/94 a 1383/2003 a rovněž opomíjí to, že v řadě obchodních odvětví, včetně odvětví elektrických přístrojů, takové zboží představuje rizika pro zdraví a bezpečnost spotřebitelů.
- 73 Pokud jde zaprvé o užitečný účinek uvedených nařízení, je třeba mít za to, že účinnost boje proti nelegálním transakcím není oslabena tím, že celní orgán, který zadržel zboží, je povinen toto opatření ukončit kdykoliv orgán příslušný k vydání rozhodnutí ve věci samé konstatuje, že nebylo řádně prokázáno, že zboží je určeno k prodeji v Unii.
- 74 V tomto ohledu je třeba uvést, že ukončení zadržení zboží provedeného na základě nařízení č. 3295/94 a č. 1383/2003 nijak neznamená, že toto zboží bude nadále mimo celní dozor. Z článku 37 celního kodexu a prováděcích ustanovení k němu totiž vyplývá, že každá etapa režimu s podmíněným osvobozením od cla, jako je režim vnějšího tranzitu, musí být sledována a dokumentována celními orgány členských států a jakákoliv významnější odchylka od údajů uvedených v celním prohlášení může vést k přijetí opatření uvedených orgánů v souvislosti se zbožím.
- 75 Boji proti nelegálním transakcím nebrání ani okolnost, již konstatovaná Soudním dvorem, že se držitel práva duševního vlastnictví nemůže obrátit na orgán příslušný k vydání rozhodnutí ve věci samé, pokud hospodářské subjekty odpovědné za přítomnost dotčeného zboží na celním území Unie zatajily svou totožnost (rozsudek ze dne 14. října 1999, Adidas, C-223/98, Recueil s. I-7081, bod 27). V tomto ohledu je třeba připomenout, že celní právo Unie stanoví zásadu, podle které musí být veškeré zboží určené k propuštění do celního režimu uvedeno v celním prohlášení (rozsudek ze dne 15. září 2011, DP grup, C-138/10, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod

33). Jak vyplývá z článku 59 celního kodexu a jeho prováděcích ustanovení, celní prohlášení, které je neidentifikovatelné z toho důvodu, že je v něm zatajeno jméno nebo adresa deklaranta nebo jiných relevantních hospodářských subjektů, bude mít za následek, že nelze platně svolit k propuštění zboží pro účely stanovené požadovaným celním režimem. Jestliže nedostatek věrohodných informací o totožnosti nebo adrese odpovědných hospodářských subjektů přetrvává, může být kromě toho zboží na základě článku 75 téhož kodexu zabaveno.

- 76 Pokud jde zadruhé o rizika pro zdraví a bezpečnost spotřebitelů, která mohou někdy představovat napodobeniny a kopie, ze spisu, jakož i z druhého bodu odůvodnění nařízení č. 1383/2003 vyplývá, že tato rizika jsou široce dokumentována a unijní zákonodárce uznává jejich existenci. Jak uvedly zejména společnost Nokia a portugalská vláda, hlediska obezřetnosti dále mohou hovořit ve prospěch okamžitého zabavení zboží vykazujícího taková rizika, a to bez ohledu na celní režim, ve kterém se nacházejí. Otázka, zda hospodářské subjekty odpovědné za výrobu a distribuci tohoto zboží směřují zboží ke spotřebitelům v Unii nebo ve třetích státech, nemá totiž v takovém kontextu význam.
- 77 Je však nutné konstatovat, že nařízení č. 3295/94 a 1383/2003, jejichž výklad předkládající soud požaduje, se týkají pouze boje proti vstupu zboží porušujícího práva duševního vlastnictví na území Unie. V zájmu správného řízení rizik pro zdraví a bezpečnost spotřebitelů je třeba upřesnit, že pravomoci a povinnosti celních orgánů členských států ve vztahu ke zboží představujícímu taková rizika musí být posouzeny na základě jiných ustanovení unijního práva, jako jsou články 56, 58 a 75 celního kodexu.
- 78 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na položené otázky odpovědět tak, že nařízení č. 3295/94 a 1383/2003 musí být vykládána v tom smyslu, že:
- zboží pocházející ze třetího státu, které je napodobeninou výrobku chráněného v Unii právem z ochranné známky nebo kopií výrobku chráněného v Unii autorským právem, právem s ním souvisejícím nebo (průmyslovým) vzorem nemůže být kvalifikováno jako „padělký“ nebo „nedovolené napodobeniny“ ve smyslu uvedených nařízení pouze na základě toho, že vstoupilo na celní území Unie v režimu s podmíněným osvobozením od cla;
  - toto zboží může naproti tomu uvedené právo porušovat, a být tak kvalifikováno jako „padělký“ nebo „nedovolené napodobeniny“, je-li prokázáno, že je určeno k prodeji v Unii, přičemž takový důkaz je dán, zejména ukáže-li se, že uvedené zboží bylo předmětem prodeje zákazníkovi v Unii nebo nabídky či reklamy určené spotřebitelům v Unii, nebo pokud z dokumentů či korespondence týkajících se dotčeného zboží vyplývá, že je plánováno jeho přeměření ke spotřebitelům v Unii;
  - aby mohl orgán příslušný k vydání rozhodnutí ve věci samé užitečně přezkoumat existenci takového důkazu a dalších znaků porušení uplatňovaného práva duševního vlastnictví, musí celní orgán, k němuž byla podána žádost o přijetí opatření, jakmile má k dispozici indicie umožňující podezření na existenci uvedeného porušení, pozastavit propuštění uvedeného zboží nebo je zadržet, a
  - mezi takové indicie může patřit zejména skutečnost, že určení zboží není uvedeno, ačkoliv požadovaný režim s podmíněným osvobozením od cla takový údaj

vyžaduje, neexistence přesných nebo věrohodných informací o totožnosti nebo adrese výrobce nebo odesílatele zboží, chybějící spolupráce s celními orgány nebo objevení dokumentů nebo korespondence týkajících se dotčeného zboží a nasvědčujících tomu, že může dojít k jeho přesměrování ke spotřebitelům v Unii.

K nákladům řízení

79 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původních řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporům probíhajícím před předkládajícími soudy, jsou k rozhodnutí o nákladech řízení příslušné uvedené soudy. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

Nařízení Rady (ES) č. 3295/94 ze dne 22. prosince 1994, kterým se stanoví opatření týkající se vstupu zboží porušujícího určitá práva duševního vlastnictví na území Společenství a jeho vývozu a zpětného vývozu z tohoto území, ve znění nařízení Rady (ES) č. 241/1999 ze dne 25. ledna 1999, a nařízení Rady (ES) č. 1383/2003 ze dne 22. července 2003 o přijímání opatření celních orgánů proti zboží podezřelému z porušení určitých práv duševního vlastnictví a o opatřeních, která mají být přijata proti zboží, o kterém bylo zjištěno, že tato práva porušilo, musí být vykládána v tom smyslu, že:

- **zboží pocházející ze třetího státu, které je napodobeninou výrobku chráněného v Evropské unii právem z ochranné známky nebo kopií výrobku chráněného v Unii autorským právem, právem s ním souvisejícím nebo (průmyslovým) vzorem nemůže být kvalifikováno jako „padělky“ nebo „nedovolené napodobeniny“ ve smyslu uvedených nařízení pouze na základě toho, že vstoupilo na celní území Unie v režimu s podmíněným osvobozením od cla;**
- **toto zboží může naproti tomu uведенé právo porušovat, a být tak kvalifikováno jako „padělky“ nebo „nedovolené napodobeniny“, je-li prokázáno, že je určeno k prodeji v Evropské unii, přičemž takový důkaz je dán, zejména ukáže-li se, že uvedené zboží bylo předmětem prodeje zákazníkovi v Unii nebo nabídky či reklamy určené spotřebitelům v Unii, nebo pokud z dokumentů či korespondence týkajících se dotčeného zboží vyplývá, že je plánováno jeho přesměrování ke spotřebitelům v Unii;**
- **aby mohl orgán příslušný k vydání rozhodnutí ve věci samé užitečně přezkoumat existenci takového důkazu a dalších znaků porušení uplatňovaného práva duševního vlastnictví, musí celní orgán, k němuž byla podána žádost o přijetí opatření, jakmile má k dispozici indicie umožňující podezření na existenci uvedeného porušení, pozastavit propuštění uvedeného zboží nebo je zadržet, a**
- **mezi takové indicie může patřit zejména skutečnost, že určení zboží není uvedeno, ačkoliv požadovaný režim s podmíněným osvobozením od cla takový údaj vyžaduje, neexistence přesných nebo věrohodných informací o totožnosti nebo adrese výrobce nebo odesílatele zboží, chybějící spolupráce s celními orgány nebo objevení dokumentů**

nebo korespondence týkajících se dotčeného zboží a nasvědčujících tomu, že může dojít k jeho přesměrování ke spotřebitelům v Evropské unii.

Podpisy.